

XXVII.

E L S A N T O.

Тежкозвонныйтъ кампаны на старата Севилска митрополія възвѣстихъ на народа наченванъето на голѣмата литургія. То бѣше едно свѣтло религиозно тѣржество, защото, подиръ Евангеліето Преосвещенныйтъ Петръ Арбуезъ щѣше съ собственната си инквизиторска рѣка да даде santo то ⁽¹¹²⁾ на едно голѣмо число хора, които, безъ различіе на чинъ, колѣничили предъ него, отивахъ да са запишѣтъ въ светото воинство Христово.

Инквизиціята като простираше всеилната си рѣка надъ главытъ имъ, унизяваше еднакво сичкытъ и бѣлъжаше ты съ дамгѣта си, както пастырѣтъ бѣлъжи скотоветѣ си.

Църквата бѣше украсена великолѣпно. Хилиды кандила горѣхъ около жертвенника доро до свода. Тронѣветѣ задъ главныя жертвенникъ бѣха занеты отъ ефимеріятѣ на митрополіята сичкытъ доминиканцы. Посрѣдъ главныя жертвенникъ голѣмъ златъ дискосъ стрѣляше блѣскавы искры отъ безцѣннытъ си камъни, и като замрачаваше очи, отбраняше Бога, който бѣше на него, отъ нечестиви погледи. Златото, діамантытъ и кристалътъ бѣхъ ввредъ прѣснжты избылно като въ нѣкои басни на *Хиляда и една ноцъ*. Свѣтилицытъ, дискосытъ, чашытъ сичко бѣше отъ чисто и массивно злато. Отъ двѣтъ страны на жертвенника имаше ангелы излѣны отъ злато. Много статуи сребърны

(112) Почти сѣка година и особенно предъ сѣко тѣржественно ауто-да-фе инквизиціята приемаше въ службата си нѣколко чети хора. Сѣкый отъ тѣзи новы служители приемаше пергаментъ на който бѣхъ записаны думытъ, знаковетѣ, рѣкодвиженіята, чрезъ които агентытъ на инквизиціята са распознавахъ и споразумѣвахъ. Тѣзи думы, знакове и рѣкодвиженія съставяхъ el santo или правилника на Христовото воинство.